

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 14.04.1999
KOM(1999)113 endelig udg.

99/0090 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og
præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne**

(kodificeret version)

(forelagt af Kommissionen)

1910

1910

1910

1910

1910

1910

1910

BEGRUNDELSE

1. I forbindelse med »Borgernes Europa« understreger Kommissionen, at den lægger stor vægt på at forenkle fællesskabsretten og gøre den klarere for borgerne ved således at tilbyde dem nye muligheder og indrømme dem specifikke rettigheder, som de kan påberåbe sig.

Men dette mål kan ikke nås, så længe der stadig er et alt for stort antal bestemmelser, som — efter at være blevet ændret flere gange og ofte i væsentlig grad — findes spredt dels i den oprindelige retsakt, dels i de senere ændringsakter. Det bliver således nødvendigt at undersøge og sammenligne en lang række retsakter, før man kan fastslå, hvad der er gældende ret.

Som følge heraf må fællesskabsretlige forskrifter, som ofte ændres, kodificeres, hvis de skal være klare og gennemskuelige.

2. Med sin afgørelse af 1. april 1987 har Kommissionen pålagt sine tjenestegrene at foretage en konstitutiv og officiel kodifikation af retsakterne senest efter den tiende ændring af dem, men understregede, at der er tale om en minimumsregel, fordi tjenestegrene af hensyn til at gøre fællesskabslovgivningen klar og let forståelig burde bestræbe sig for med kortere mellemrum at kodificere de tekster, de har ansvaret for.
3. I formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd i Edinburgh i december 1992 blev disse krav bekræftet, samtidig med at det understregedes, at konstitutiv og officiel kodifikation »er vigtig, fordi den giver retlig sikkerhed med hensyn til, hvilken lov der gælder på et bestemt tidspunkt vedrørende et bestemt spørgsmål«.

Denne form for kodifikation skal foretages under fuldstændig overholdelse af Fællesskabets normale lovgivningsprocedure.

Eftersom der ved konstitutiv og officiel kodifikation ikke kan foretages nogen substansændringer af de pågældende retsakter, har Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen gennem en interinstitutionel aftale af 20. december 1994 fastsat en fremskyndet arbejds-metode med det formål hurtigt at kunne vedtage de kodificerede retsakter.

4. Nærværende forslag til kodifikation ⁽¹⁾ af Rådets direktiv 79/112/EØF af 18. december 1978 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler, tager sigte på denne form for kodifikation: det nye direktiv træder i stedet for de forskellige direktiver, som kodifikationen ⁽²⁾ angår; forslaget indeholder ingen substansændringer af de kodificerede retsakter, men er blot en sammenskrivning af dem, og de eneste formelle ændringer er dem, der kræves af selve kodifikationen.
5. Nærværende kodificeringsforslag er udarbejdet på grundlag af en forudgående konsolidering af teksten til direktiv 79/112/EØF på alle de officielle sprog samt ændringsretsakterne hertil, udarbejdet ved hjælp af Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationers edb-system, således som formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd i Edinburgh lægger op til. Artiklernes tidligere nummerering er bibeholdt for at gøre læsningen lettere. Den er anført i margenen medens den nye er anført over artiklerne. De to nummereringer er opstillet i en sammenligningstabel, der indgår som bilag V til det kodificerede direktiv.

(1) Opført i lovgivningsprogrammet for 1998. Nærværende forslag erstatter det, der blev vedtaget af Kommissionen den 20. 12. 1989 (Sec (89) 2151, endelig udgave — SYN 235).

(2) Bilag IV, del A, i nærværende forslag.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV .../EF

af

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler

89/395/EØF
art. 1.1

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og sociale udvalg ⁽¹⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- 1) Rådets direktiv 79/112/EØF af 18. december 1978 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler ⁽³⁾ har ved flere lejligheder været underkastet omfattende ændringer ⁽⁴⁾; direktivet bør derfor kodificeres, således at dets bestemmelser kan fremtræde klart og rationelt;
- 2) forskellene mellem medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om mærkning af levnedsmidler risikerer at hindre disse produkters frie bevægelighed og skabe ulige konkurrencevilkår
- 3) følgelig er en tilnærmelse af disse retsforskrifter nødvendig med henblik på at bidrage til det indre markeds funktion;
- 4) formålet med dette direktiv bør være udarbejdelse af generelle og horisontale fællesskabsregler, der gælder for alle levnedsmidler, som bringes i omsætning;
- 5) særlige og vertikale regler, der kun omhandler visse bestemte levnedsmidler, bør fastlægges inden for rammerne af de bestemmelser, der gælder for disse varer;

1. 79/112/EØF

+

91/72/EØF
(tilpasset)

1.

2. 79/112/EØF
(tilpasset)

3.

4.

⁽¹⁾

⁽²⁾

⁽³⁾

EFT L 33 af 8. 2. 1979, s. 1. Direktiv senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/4/EF (EFT L 43 af 14. 2. 1997, s. 21).

⁽⁴⁾

Jf. bilag IV, del B.

6)	alle regler vedrørende mærkning af levnedsmidler bør først og fremmest opfylde kravet om at oplyse og beskytte forbrugerne;	6.	
7)	dette indebærer, at medlemsstaterne under overholdelse af traktaten kan stille sproglige krav;	7.	79/112/EØF – 97/4/EF art. 1.1
8)	en detaljeret mærkning, der angiver produktets eksakte art og beskaffenhed, som gør det muligt for forbrugeren at foretage sit valg med fuldt kendskab til produktet og er den bedst egnede, for så vidt som den skaber færrest hindringer for den fri samhandel;	4.	97/4/EF (tilpasset)
9)	det er derfor nødvendigt at opstille en liste over de angivelser, der principielt skal forekomme i mærkningen af alle levnedsmidler;	8.	79/112/EØF
10)	dette direktivs horisontale karakter har imidlertid ikke fra første færd givet mulighed for blandt de obligatoriske angivelser at medtage alle dem, der bør forekomme på den liste, der i princippet gælder for samtlige levnedsmidler, men der bør på et senere tidspunkt vedtages fællesskabsbestemmelser med henblik på at supplere de nu fastsatte regler;	9.	(tilpasset)
11)	da der ikke findes specifikke fællesskabsbestemmelser, skal medlemsstaterne bevare muligheden for at foreskrive visse nationale bestemmelser som supplement til de generelle bestemmelser i dette direktiv; disse specifikke bestemmelser bør dog underkastes en fællesskabsprocedure;	10.	
12)	nævnte fællesskabsprocedure skal, hvis en medlemsstat ønsker at vedtage nye retsfor skrifter, imidlertid gennemføres ved hjælp af en fællesskabsbeslutning;	11.	(tilpasset)
13)	der bør endvidere åbnes mulighed for, at Fællesskabet i undtagelsestilfælde kan afvige fra visse almindeligt fastsatte forpligtelser;	12.	
14)	bestemmelserne om mærkning bør ligeledes omfatte forbud mod at vildlede køberen eller at tillægge levnedsmidlerne medicinske egenskaber; for at være effektivt skal dette forbud også omfatte præsentationsmåde og reklame for levnedsmidler;	13.	
15)	med det formål at lette samhandelen mellem medlemsstaterne kan det bestemmes, at i handelsled forud for salget til den endelige forbruger skal kun oplysninger om hovedbestanddele anføres på den yderste emballage, og at visse obligatoriske angivelser, der skal ledsage et færdigpakket levnedsmiddel, kun anføres i de ledsagende handelsdokumenter;	7.	89/395/EØF

16)	medlemsstaterne bør under henvisning til lokale forhold og praktiske omstændigheder fortsat have mulighed for at fastsætte bestemmelser for mærkning af levnedsmidler, der sælges uindpakket; forbrugeroplysningen skal også i dette tilfælde være sikret;	14.	79/112/EØF
17)	for at forenkle og fremskynde proceduren bør det overlades til Kommissionen at vedtage de tekniske gennemførelsesforanstaltninger;	15.	
18)	i alle tilfælde, hvor Rådet giver Kommissionen myndighed til at gennemføre de regler, der er fastsat for levnedsmidler, bør der fastlægges en procedure til indførelse af et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i Den Stående Levnedsmiddelkomité, der er oprettet ved Rådets afgørelse 69/414/EØF ⁽¹⁾ ;	16.	
19)	nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser i forbindelse med fristerne for gennemførelsen af de i bilag IV, del B, anførte direktiver —		

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

⁽¹⁾ EFT L 291 af 29. 11. 1969, s. 9.

Artikel 1

1. Dette direktiv vedrører mærkning af levnedsmidler, der er bestemt til i uforandret stand at leveres til den endelige forbruger, samt visse aspekter i forbindelse med præsentationsmåde og reklame for sådanne levnedsmidler.

79/112/EØF

2. Dette direktiv finder ligeledes anvendelse på levnedsmidler, der er bestemt til at leveres til restauranter, hospitaler, marketenderier og andre lignende etableringer, i det følgende benævnt »etableringer«.

89/395/EØF art. 1.2

3. I dette direktiv forstås ved:

79/112/EØF

- a) »mærkning«: angivelser, oplysninger, fabriks- eller varemærker, billeder eller symboler, som vedrører et levnedsmiddel, og som er anført på emballager, dokumenter, skilte, etiketter eller halsetiketter af enhver art, der ledsager eller henviser til dette levnedsmiddel;
- b) »færdigpakket levnedsmiddel«: den salgsenhed, som er bestemt til salg i uforandret stand til den endelige forbruger og til etableringer, og som består af et levnedsmiddel samt den emballage, hvori det er pakket, inden det udbydes til salg, hvad enten denne emballage omslutter varen helt eller delvis, men dog på en sådan måde, at indholdet ikke kan ændres, uden at emballagen åbnes eller ændres.

89/395/EØF art. 1.3

Artikel 2

1. Mærkningen og dennes nærmere udformning må ikke:

- a) være af en sådan art, at den vildleder køberen, især:
 - i) med hensyn til levnedsmidlets beskaffenhed, og især dets art, identitet, egenskaber, sammensætning, mængde, holdbarhed, oprindelsessted eller det sted, hvor levnedsmidlet kommer fra, fremstillings- eller frembringelsesmåde
 - ii) ved at tillægge det pågældende levnedsmiddel virkninger eller egenskaber, som det ikke har
 - iii) ved at give denne indtryk af, at det pågældende levnedsmiddel har særlige egenskaber, når alle lignende levnedsmidler har samme egenskaber
- b) med forbehold af de fællesskabsbestemmelser, der gælder for naturligt mineralvand og for levnedsmidler bestemt til særlig ernæring, tillægge et levnedsmiddel egenskaber til forebyggelse, behandling og helbredelse af en menneskelig sygdom eller give indtryk af sådanne egenskaber.

89/395/EØF art. 1.4

2. Rådet fastlægger efter proceduren i traktatens artikel 100 A en ikke udtømmende liste over de i stk. 1 anførte anprisninger, hvis anvendelse under alle forhold bør forbydes eller begrænses.

79/112/EØF
(tilpasset)

3. Forbudene eller restriktionerne i stk. 1 og 2 gælder ligeledes:

- a) levnedsmidlers præsentationsmåde og især levnedsmidlernes eller emballagens form eller udseende, det materiale, der anvendes til emballage, den måde, hvorpå levnedsmidlerne er arrangeret, samt de forhold, hvorunder de udstilles
- b) reklame.

Artikel 3

1. Mærkning af levnedsmidler skal på de betingelser og med forbehold af de undtagelser, der er fastsat i artikel 4-17, kun omfatte følgende obligatoriske oplysninger:

- 1) varebetegnelse
- 2) ingrediensliste
- 3) mængden af visse ingredienser eller kategorier af ingredienser, jf. artikel 7
- 4) for færdigpakkede levnedsmidler: nettoindhold
- 5) dato for mindste holdbarhed, eller for visse levnedsmidler, som i mikrobiologisk henseende er meget letfordærlige, sidste anvendelsesdato
- 6) særlige opbevarings- og anvendelsesforskrifter
- 7) navn eller firmanavn og adresse på fabrikanten eller pakkevirksomheden eller på en forhandler, der er etableret inden for Fællesskabet.

97/4/EF art. 1.2

79/112/EØF

89/395/EØF art. 1.5

79/112/EØF

Medlemsstaterne har dog for så vidt angår smør fremstillet på deres område lov til kun at kræve angivelse af fabrikanten, pakkevirksomheden eller forhandleren.

Med forbehold af de i artikel 24 omhandlede oplysninger meddeler medlemsstaterne Kommissionen og de øvrige medlemsstater enhver foranstaltning, der træffes i medfør af andet afsnit.

(tilpasset)

- 8) angivelse af det sted, hvor levnedsmidlet har oprindelse eller kommer fra, i de tilfælde, hvor undladelse heraf ville kunne vildlede forbrugeren med hensyn til levnedsmidlets virkelige oprindelsessted eller det sted, hvor levnedsmidlet egentlig kommer fra
- 9) brugsanvisning i de tilfælde, hvor det pågældende levnedsmiddel ikke vil kunne anvendes på rette måde, såfremt en sådan ikke findes

10) for drikkevarer, der indeholder mere end 1,2 volumenprocent alkohol, angivelse af det virkelige alkoholindhold udtrykt i volumen.

86/197/EØF art. 1.1

2. Uanset bestemmelserne i stk. 1 kan medlemsstaterne opretholde nationale bestemmelser, som foreskriver angivelse af fremstillings- eller pakkevirksomheden for så vidt angår deres nationale produktion.

79/112/EØF

3. Bestemmelserne i denne artikel berører ikke mere præcise eller mere vidtgående metrologiske bestemmelser.

Artikel 4

1. Ved fællesskabsbestemmelser, som finder anvendelse på bestemte levnedsmidler, men ikke på levnedsmidler generelt, kan bestemmelserne i artikel 3, stk. 1, nr. 2 og 5, undtagelsesvis fraviges, når forbrugeroplysningen ikke lider derved.

2. Ved fællesskabsbestemmelser, som finder anvendelse på bestemte levnedsmidler, men ikke på levnedsmidler generelt, kan der foreskrives flere obligatoriske oplysninger end dem, der er opregnet i artikel 3.

Såfremt der ikke foreligger sådanne bestemmelser, kan medlemsstaterne foreskrive sådanne oplysninger i overensstemmelse med proceduren i artikel 19.

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede fællesskabsbestemmelser vedtages efter proceduren i artikel 20.

89/395/EØF art. 1.6

Artikel 5

1. Et levnedsmiddels varebetegnelse er den betegnelse, der er anvendt i de for dette levnedsmiddel gældende fællesskabsbestemmelser.

79/112/EØF

97/4/EF art. 1.3
(tilpasset)

a) I mangel af fællesskabsbestemmelser er et levnedsmiddels varebetegnelse den betegnelse, der er anvendt i de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der gælder i den medlemsstat, hvor salget til den endelige forbruger eller til etableringer finder sted.

I mangel heraf udgøres varebetegnelsen af det navn, der har vundet hævd i den medlemsstat, hvor salget til den endelige forbruger eller til etableringer finder sted, eller af en beskrivelse af levnedsmidlet og om nødvendigt af dets brug, der skal være så nøjagtig, at køberen oplyses om dets egentlige art og kan skelne det fra andre levnedsmidler, som det kunne forveksles med.

b) Det er ligeledes tilladt at anvende den varebetegnelse i afsætningsmedlemsstaten, hvorunder varen lovligt fremstilles og afsættes i producentmedlemsstaten.

Hvis anvendelsen af dette direktivs øvrige bestemmelser, herunder artikel 3, ikke er tilstrækkelig til, at forbrugerne i afsætningsmedlemsstaten kan gøre sig bekendt med levnedsmidlets egentlige art og kan skelne det fra andre levnedsmidler, som det kunne forveksles med, skal producentmedlemsstatens varebetegnelse dog suppleres med yderligere beskrivende oplysninger, der anføres i tilknytning til varebetegnelsen.

97/4/EF art. 1.3

- c) Det kan undtagelsesvis forekomme, at producentmedlemsstatens varebetegnelse ikke anvendes i afsætningsmedlemsstaten, fordi det levnedsmiddel, varebetegnelsen vedrører, i henseende til sin sammensætning eller fremstilling adskiller sig så meget fra det levnedsmiddel, der er kendt under denne betegnelse, at bestemmelserne i litra b) ikke er tilstrækkelige til at sikre korrekt oplysning af forbrugerne i afsætningsmedlemsstaten.

2. Et fabrikations- eller varemærke eller et fantasinavn kan ikke træde i stedet for varebetegnelsen.

79/112/EØF

3. Varebetegnelsen skal omfatte eller ledsages af en oplysning om levnedsmidlets fysiske tilstand eller den særlige behandling, som levnedsmidlet har undergået (f.eks. i pulverform, frysetørret, dybfrosset, koncentreret, røget), i de tilfælde, hvor undladelse af denne oplysning ville kunne skabe tvivl hos køberen.

Alle levnedsmidler, som er blevet behandlet med ioniserende stråling, skal forsynes med en af følgende angivelser:

89/395/EØF art. 1.8

— på spansk:

»irradiado« eller »tratado con radiación ionizante«

— på dansk:

»bestrålet/et« eller »strålekonserveret« eller »behandlet med ioniserende stråling« eller »konserveret med ioniserende stråling«

— på tysk:

»bestrahlt« eller »mit ionisierenden Strahlen behandelt«

— på græsk:

»επεξεργασμένο με ιονίζουσα ακτινοβολία« eller »ακτινοβολιμένο«

— på engelsk:

»irradiated« eller »treated with ionising radiation«

— på fransk:

»traité par rayonnements ionisants« eller »traité par ionisation«

— på italiensk:

»irradiato« eller »trattato con radiazioni ionizzanti«

— på nederlandsk:

»doorstraald« eller »door bestraling behandeld« eller »met ioniserende stralen behandeld«

- på portugisisk:
»irradiado« eller »tratado por irradiação« eller »trato-
do por radiação ionizante«.
- på finsk:
»säteilytetty« eller »käsitelty ionisoivalla säteilyllä«
- på svensk:
»bestrålad« eller »behandlad med joniserande strål-
ning«.

89/395/EØF art. 1.8

95/1/EF, Euratom, EKSF
(tilpasset)

Artikel 6

1. Ingredienslisten angives i henhold til bestemmelserne i denne artikel og i bilag I, II og III.
2. Der kræves ingen ingrediensangivelse for:
 - a) — frisk frugt og friske grønsager, herunder kartof-
ler, som ikke er skrællet, snittet eller behandlet
på lignende måde,
— vand, der er tilsat kulsyre, og hvor dette fremgår
af betegnelsen,
— eddike fremstillet ved gæring, såfremt den ude-
lukkende hidrører fra et enkelt basisprodukt, og
der ikke er tilsat nogen anden ingrediens;
 - b) — ost,
— smør,
— fermenteret mælk og fløde,
såfremt der ikke er tilsat andre ingredienser end mæl-
keprodukter, enzymer og kulturer af mikroorganismer,
der er nødvendige for fremstillingen, eller end det
salt, som er nødvendigt til fremstilling af anden ost
end frisk ost og smelteost;
 - c) varer, der består af en enkelt ingrediens,
— hvis varebetegnelse er identisk med ingrediens-
betegnelsen, eller
— hvis ingrediensens art klart kan udledes af vare-
betegnelsen.

79/112/EØF
(tilpasset)

97/4/EF art. 1.4

3. Med hensyn til drikkevarer, der indeholder mere end 1,2 volumenprocent alkohol, vedtager Rådet, på forslag af Kommissionen, inden den 22. december 1982 reglerne for angivelse af ingredienser.

79/112/EØF
(tilpasset)

4. a) Ved ingrediens forstås ethvert stof, herunder til-
sætningsstoffer, der anvendes ved fremstilling el-
ler tilberedning af et levnedsmiddel, og som sta-
dig forefindes i færdigvaren, eventuelt i ændret
form.

b) Såfremt en ingrediens i et levnedsmiddel selv er fremstillet af flere ingredienser, anses disse som ingredienser i det pågældende levnedsmiddel.

79/112/EØF

c) Som ingredienser betragtes dog ikke:

(tilpasset)

i) bestanddele i en ingrediens, som under fremstillingsprocessen midlertidigt adskilles for derefter atter at tilsættes i deres oprindelige forhold;

ii) tilsætningsstoffer:

— der udelukkende er til stede i et levnedsmiddel, fordi de forefandt i en eller flere af ingredienserne i det pågældende levnedsmiddel, dog kun såfremt disse tilsætningsstoffer ikke længere har nogen teknologisk funktion i færdigvaren,

— der anvendes som produktionshjælpe-midler;

iii) stoffer, der anvendes i nødvendige doser som opløsnings- eller bæremiddel for tilsætningsstoffer og aromagivende bestanddele.

d) I henhold proceduren i artikel 20 kan det i visse tilfælde afgøres, hvorvidt de i litra c), nr. ii) og iii), fastsatte betingelser er opfyldt.

(tilpasset)

5. Ingredienslisten består i en opregning af samtlige ingredienser i levnedsmidlet efter aftagende vægt henført til fremstillingstidspunktet. Den indledes af en passende angivelse, hvori indgår ordet »ingredienser«.

Dog:

— skal tilsat vand og flygtige ingredienser anføres i lister efter deres vægt i færdigvaren; den mængde vand, der er tilsat som ingrediens i et levnedsmiddel, bestemmes ved fra færdigvarens samlede nettoindhold at fradrage den samlede mængde af de øvrige anvendte ingredienser. Man kan undlade at tage denne mængde i betragtning, såfremt den ikke overstiger 5 vægtprocent af færdigvaren;

— kan ingredienser, der anvendes i koncentreret eller tørret form, og som rekonstitueres under fremstillingen, angives i listen efter deres vægt før koncentreringen eller tørringen;

— kan ingredienserne i koncentrerede eller tørrede levnedsmidler, som skal tilsættes vand, angives efter det mængdeforhold, hvori de forefindes i det rekonstituerede produkt, forudsat at ingredienslisten ledsages af en oplysning som »ingredienser i det rekonstituerede produkt« eller »ingredienser i det forbrugsklare produkt«;

7. Ved fællesskabsbestemmelser og, dersom sådanne ikke findes, nationale bestemmelser kan det for bestemte levnedsmidler fastsættes, at der sammen med varebetegnelsen skal være angivet en eller flere bestemte ingredienser.

79/112/EØF

Den i artikel 19 fastsatte procedure finder anvendelse ved eventuel fastsættelse af nationale bestemmelser.

De i dette stykke omhandlede fællesskabsbestemmelser vedtages efter proceduren i artikel 20.

89/395/EØF art. 1.12

8. I det i stk. 4, litra b), omhandlede tilfælde kan en sammensat ingrediens anføres i ingredienslisten med sin betegnelse, dersom denne er fastsat ved lov eller ved sædvaner, og efter sin samlede vægt i produktet, såfremt denne angivelse umiddelbart efterfølges af en opregning af de ingredienser, der indgår i den sammensatte ingrediens.

79/112/EØF

Denne opregning er imidlertid ikke obligatorisk:

- a) når den sammensatte ingrediens udgør mindre end 25 % af færdigvaren; denne bestemmelse finder dog ikke anvendelse på tilsætningsstoffer med forbehold af bestemmelserne i stk. 4, litra c),
 - b) når den sammensatte ingrediens er et levnedsmiddel, for hvilket der i fællesskabsreglerne ikke kræves en ingrediensliste.
9. Uanset stk. 5 er angivelse af vand ikke obligatorisk:
- a) når vandet under fremstillingsprocessen udelukkende benyttes til at rekonstituere en koncentreret eller tørret ingrediens,
 - b) for en lage, der sædvanligvis ikke fortæres.

Artikel 7

97/4/EF art. 1.7

1. Mængden af en ingrediens eller en kategori af ingredienser, der er anvendt til fremstilling eller tilberedning af et levnedsmiddel, angives i overensstemmelse med denne artikel.

2. Den i stk. 1 nævnte angivelse er obligatorisk,

- a) hvis den pågældende ingrediens eller kategori af ingredienser indgår i varebetegnelsen eller sædvanligvis af forbrugeren forbindes med varebetegnelsen, eller
- b) hvis den pågældende ingrediens eller kategori af ingredienser fremhæves i mærkningen ved hjælp af ord, billeder eller en grafisk fremstilling, eller
- c) hvis den pågældende ingrediens eller kategori af ingredienser er væsentlig med henblik på at karakterisere et levnedsmiddel og adskille det fra andre varer, som det ellers kunne forveksles med på grund af sin betegnelse eller sit udseende, eller

- d) i andre tilfælde, der fastlægges efter proceduren i artikel 20.
3. Stk. 2 finder ikke anvendelse
- a) hvis der er tale om en ingrediens eller en kategori af ingredienser,
- hvis drænedé nettovægt er angivet i overensstemmelse med artikel 8, stk. 4, eller
 - hvis mængde i forvejen skal figurere i mærkningen i medfør af fællesskabsbestemmelser
 - som anvendes i små mængder til aromatisering
 - som, selv om den figurerer i varebetegnelsen, ikke vil være afgørende for forbrugers valg i afsætningslandet, fordi variationen i mængde ikke er så væsentlig, at den kendetegner levedsmidlet eller adskiller det fra lignende levedsmidler; i tvivlstilfælde afgøres det efter proceduren i artikel 20, om forudsætningerne i dette led er opfyldt
- b) hvis der findes specifikke fællesskabsbestemmelser, der fastlægger en bestemt mængde af en ingrediens eller en kategori af ingredienser, uden at denne skal angives i mærkningen
- c) i de tilfælde, der er omfattet af artikel 6, stk. 5, fjerde og femte led
- d) i de andre tilfælde, der fastlægges efter proceduren i artikel 20.
4. Den angivne mængde udtrykt i procent svarer til mængden af ingrediensen eller ingredienserne på det tidspunkt, hvor de anvendes. Der kan dog i fællesskabsbestemmelser fastsættes undtagelser fra dette princip for visse levedsmidler. Sådanne bestemmelser vedtages efter proceduren i artikel 20.
5. Den i stk. 1 nævnte angivelse skal figurere i levedsmidlets varebetegnelse eller i umiddelbar nærhed af denne eller i ingredienslisten i forbindelse med den pågældende ingrediens eller kategori af ingredienser.
6. Denne artikel finder anvendelse med forbehold af fællesskabsbestemmelser om næringsdeklaration for levedsmidler.

Artikel 8

1. Færdigpakkede levedsmidlers nettoindhold angives:
- i rumfangsenheder for flydende varer,
 - i vægtenheder for andre varer,
- idet der alt efter omstændighederne anvendes liter, centiliter, milliliter eller kilogram og gram.

97/4/EF art. 1.7

(tilpasset)

79/112/EØF

Fællesskabsbestemmelser og, dersom sådanne ikke findes, nationale bestemmelser, der gælder for bestemte levnedsmidler, kan fastsætte undtagelser fra denne regel.

Den i artikel 19 fastsatte procedure finder anvendelse ved eventuel fastsættelse af nationale bestemmelser.

2. a) Dersom fællesskabsbestemmelser eller, såfremt sådanne ikke findes, nationale bestemmelser foreskriver, at et indhold skal angives på en bestemt måde (f.eks. nominelt indhold, minimumsindhold, gennemsnitligt indhold), er dette indhold nettoindholdet i henhold til dette direktiv.

Med forbehold af de i artikel 24 omhandlede oplysninger meddeler medlemsstaterne Kommissionen og de øvrige medlemsstater enhver foranstaltning, der træffes i medfør af dette litra.

- b) Ved fællesskabsbestemmelser og, dersom sådanne ikke findes, ved nationale bestemmelser kan der for bestemte levnedsmidler, der er opdelt i kategorier efter mængde, fastsættes andre indholdsangivelser.

Den i artikel 19 fastsatte procedure finder anvendelse ved eventuel fastsættelse af nationale bestemmelser.

- c) Såfremt en færdigpakning består af to eller flere enkeltpakninger indeholdende samme mængde af samme vare, angives nettoindholdet ved at anføre nettoindholdet for hver enkelt pakning og det samlede antal enkeltpakninger. Disse angivelser er dog ikke obligatoriske, såfremt det samlede antal enkeltpakninger er klart synlige og let tællelige udefra, og såfremt mindst en angivelse af nettoindholdet i hver enkeltpakning er klart synlig udefra.

(tilpasset)

- d) Såfremt en færdigpakning består af to eller flere enkeltpakninger, der ikke betragtes som salgsheder, angives nettoindholdet ved at anføre det samlede nettoindhold og det samlede antal enkeltpakninger. Fællesskabsbestemmelser og, dersom sådanne ikke findes, nationale bestemmelser kan for bestemte levnedsmidler undlade at forskrive, at det samlede antal enkeltpakninger skal angives.

Med forbehold af de i artikel 24 omhandlede oplysninger meddeler medlemsstaterne Kommissionen og de øvrige medlemsstater enhver foranstaltning, der træffes i medfør af dette litra.

3. I forbindelse med levnedsmidler, som normalt sælges stykvis, kan medlemsstaterne undlade at gøre angivelse af nettoindholdet obligatorisk, såfremt antallet af stykker er klart synlige og let tællelige udefra eller, når dette ikke er tilfældet, er angivet i mærkningen.

79/112/EØF

Med forbehold af de i artikel 24 omhandlede oplysninger meddeler medlemsstaterne Kommissionen og de øvrige medlemsstater enhver foranstaltning, der træffes i medfør af dette stykke.

4. Såfremt et levnedsmiddel i fast form præsenteres i en lage, angives levnedsmidlets drænede nettovægt ligeledes i mærkningen.

89/395/EØF art. 1.14

I henhold til dette stykke forstås ved »lage« de nedenfor anførte produkter, eventuelt blandinger heraf, også når de er frosne eller dybfrosne, såfremt lagen kun er uvæsentlig i forhold til varens hovedbestanddele og derfor ikke er afgørende for købet: vand, vandige opløsninger af salt, saltlage, vandige opløsninger af levnedsmiddelsyrer, eddike, vandige opløsninger af sukker, vandige opløsninger af andre stoffer eller sødestoffer; frugt- eller grønsagssaft for så vidt angår frugt eller grønsager.

Denne opregning kan suppleres efter proceduren i artikel 20.

Metoder til kontrol af den drænede nettovægt fastlægges i henhold til proceduren i artikel 20.

5. Angivelse af nettoindholdet er ikke obligatorisk for levnedsmidler:

79/112/EØF

- a) for hvilke der forekommer betydelige tab af rumfang eller masse, og som sælges stykvis eller afvejes i køberens nærværelse;
- b) hvis nettoindhold er under 5 g eller 5 ml; denne bestemmelse gælder dog ikke for krydderier og krydderurter.

Ved fællesskabsbestemmelser og, dersom sådanne ikke findes, ved nationale bestemmelser, der gælder for bestemte levnedsmidler, kan der undtagelsesvis fastsættes grænser på over 5 g eller 5 ml, når forbrugeroplysningen ikke lider derved.

Med forbehold af de i artikel 24 omhandlede oplysninger meddeler medlemsstaterne Kommissionen og de øvrige medlemsstater enhver foranstaltning, der træffes i medfør af dette stykke.

6. De i stk. 1, andet afsnit, i stk. 2, litra b) og d), samt i stk. 5, andet afsnit, omhandlede fællesskabsbestemmelser vedtages efter proceduren i artikel 20.

89/395/EØF art. 1.15

Artikel 9

79/112/EØF

1. Datoen for et levnedsmiddels mindste holdbarhed er den dato, til og med hvilken dette levnedsmiddel bevarer sine specifikke egenskaber under de rette opbevaringsforhold.

Den angives i overensstemmelse med stk. 2-5.

(tilpasset)

2. Den angives som følger:

- »mindst holdbar til«, når datoen angiver dagen,
- »mindst holdbar til og med«, i andre tilfælde.

3. De i stk. 2 fastsatte angivelser ledsages af:

- enten selve datoen,
- eller en henvisning til det sted på mærkningen, hvor datoen er anført.

Disse angivelser suppleres om nødvendigt med en anførelse af de opbevaringsforskrifter, som skal overholdes for at sikre den anførte holdbarhed.

4. Datoen består af en ukodet angivelse af dag, måned og år i den nævnte rækkefølge.

Dog er det for levnedsmidler:

- med en holdbarhed på under 3 måneder tilstrækkeligt at angive dag og måned,
- med en holdbarhed på over 3 måneder, men ikke over 18 måneder, tilstrækkeligt at angive måned og år,
- med en holdbarhed på over 18 måneder tilstrækkeligt at angive året.

De nærmere enkeltheder vedrørende angivelsen af datoen kan fastsættes efter proceduren i artikel 20.

5. Med forbehold af fællesskabsbestemmelser, der fastsætter andre datoangivelser, kræves der ingen anførelse af holdbarhedsdatoen for:

89/395/EØF art. 1.18

- friske frugter og grønsager, herunder kartofler, som ikke er skrællet, snittet eller behandlet på lignende måde. Denne undtagelse finder ikke anvendelse på spirende frø og lignende produkter såsom skud af bælgfrugter
- vine, hedvine, mousserende vine, aperitifvine og lignende produkter, der er fremstillet af andre frugter end druer, samt drikkevarer, der henhører under KN-kode 2206 00 91, 2206 00 93 og 2206 00 99, og som er fremstillet af druer eller druemost
- drikkevarer med et alkoholindhold på 10 % vol eller derover

- ikke-alkoholholdige læskedrikke, frugtsaft, frugtnektar og alkoholholdige drikkevarer i individuelle beholdere på mere end 5 liter, som skal leveres til etableringer
- bageri- og konditorvarer, der på grund af deres beskaffenhed normalt fortæres inden 24 timer efter fremstillingen
- eddike
- kogesalt
- sukker i fast form
- konfekturvarer, der næsten udelukkende består af aromatiserede og/eller farvede sukkerarter
- tyggegummi og lignende tyggeprodukter
- konsumis i individuelle portioner.

89/395/EØF art. 1.18

Artikel 10

1. For levnedsmidler, som i mikrobiologisk henseende er meget letfordærlige, og som derfor efter en kort periode kan udgøre en umiddelbar risiko for menneskers sundhed, skal datoen for mindste holdbarhed erstattes af sidste anvendelsesdato.

2. Datoen skal følge efter udtrykket:

- på spansk: »fecha de caducidad«
- på dansk: »sidste anvendelsesdato«
- på tysk: »verbrauchen bis«
- på græsk: »ανάλωση μέχρι«
- på engelsk: »use by«
- på fransk: »à consommer jusqu'au«
- på italiensk: »da consumarsi entro«
- på nederlandsk: »te gebruiken tot«
- på portugisisk: »a consumir até«
- på finsk: »viimeinen käyttöajankohta«
- på svensk: »sista förbrukningsdag«.

Efter disse udtryk skal følge:

- enten selve datoen, eller
- en henvisning til det sted, hvor datoen er anført på mærkningen.

Efter disse oplysninger skal følge en beskrivelse af de opbevaringsbetingelser, der skal overholdes.

3. Datoen skal omfatte en angivelse i ukodet form af den pågældende dag, måned og eventuelt det pågældende år i nævnte rækkefølge.

89/395/EØF art. 1.19

Artikel 9a

95/1/EF, Euratom, EKSF

89/395/EØF art. 1.19

4. Efter proceduren i artikel 20 kan der i visse tilfælde træffes afgørelse om, hvorvidt de i stk. 1 omhandlede betingelser er opfyldt.

89/395/EØF art. 1.19

Artikel 11

79/112/EØF

Artikel 10

1. Brugsanvisningen for et levnedsmiddel bør være udformet på en sådan måde, at levnedsmidlet kan anvendes på hensigtsmæssig måde.

2. Ved fællesskabsbestemmelser og, såfremt sådanne ikke findes, ved nationale bestemmelser kan det for bestemte levnedsmidler fastsættes nærmere, hvorledes brugsanvisningen bør være udformet.

Den i artikel 19 fastsatte procedure finder anvendelse ved eventuel fastsættelse af nationale bestemmelser.

De i dette stykke omhandlede fællesskabsbestemmelser vedtages efter proceduren i artikel 20.

89/395/EØF art. 1.20

Artikel 12

86/197/EØF art. 1.13

Artikel 10a

De nærmere bestemmelser for angivelse af alkoholindhold udtrykt i volumen fastsættes, for så vidt angår produkter henhørende under position 22.04 og 22.05 i den fælles toldtarif, ved de særlige fællesskabsbestemmelser, som gælder for disse produkter.

For andre drikkevarer, der indeholder mere end 1,2 volumenprocent, fastsættes reglerne efter proceduren i artikel 20;

Artikel 13

89/395/EØF art. 1.21

Artikel 11

1. a) For så vidt angår færdigpakkede levnedsmidler, skal de i artikel 3 og artikel 4, stk. 2, omhandlede oplysninger være anført på færdigpakningen eller på en vedhæftet etiket.

b) Uanset litra a) og med forbehold af fællesskabsbestemmelser vedrørende angivelsen af nominelle mængder, er det, hvis de færdigpakkede levnedsmidler:

— er bestemt for den endelige forbruger, men markedsføres i et tidligere handelsled end salg til denne, og hvis i dette handelsled salget ikke sker til et etablerment

— er bestemt til levering til etablermenter, hvor de skal tilberedes, bearbejdes, deles eller snittes

(tilpasset)

tilstrækkeligt, at de i artikel 3 og artikel 4, stk. 2, nævnte oplysninger kun anføres i handelsdokumenterne for disse levnedsmidler, når disse dokumenter, der indeholder samtlige oplysninger vedrørende mærkningen, med sikkerhed enten ledsager de pågældende levnedsmidler eller er blevet fremsendt før leveringen eller samtidig med denne.

- c) I de i litra b) omhandlede tilfælde skal de oplysninger, der er nævnt i artikel 3, stk. 1, nr. 1, 5 og 7, samt i givet fald de i artikel 10 nævnte, ligeledes anføres på den yderste emballage, i hvilken levnedsmidlerne præsenteres ved markedsføringen.

2. De i artikel 3 og artikel 4, stk. 2, nævnte oplysninger skal være let forståelige og anført på et iøjnefaldende sted og således, at de er let synlige, let læselige og uudslettelige.

(tilpasset)

De må under ingen omstændigheder være skjult, tildækket eller adskilt af andre angivelser eller billeder.

3. De i artikel 3, stk. 1, nr. 1, 4, 5 og 10 nævnte oplysninger skal være anført i samme synsfelt.

Denne forpligtelse kan udvides til også at omfatte de i artikel 4, stk. 2, omhandlede oplysninger.

4. For så vidt angår glasflasker beregnet til genbrug, som har en uudslettelig mærkning, og som derfor hverken er forsynet med etiket, halsetiket eller krave, samt emballager eller beholdere, hvis største yderflade har et flademål på under 10 cm², skal kun de oplysninger, der er nævnt i artikel 3, stk. 1, nr. 1, 4 og 5, anføres.

Stk. 3, første afsnit, finder ikke anvendelse i dette tilfælde.

(tilpasset)

5. Irland, Nederlandene og Det Forenede Kongerige kan fastsætte undtagelser fra artikel 3, stk. 1 samt stk. 3 i nærværende artikel for mælk og mejeriprodukter, der er tappet i glasflasker, som er beregnet til genbrug.

De giver Kommissionen meddelelse om enhver foranstaltning, der træffes i medfør af første afsnit.

(tilpasset)

Artikel 14

For levnedsmidler, der udbydes til den endelige forbruger og til etableringer uden at være færdigpakke, eller for levnedsmidler, der pakkes på salgsstedet på anmodning af køberen eller er færdigpakke med henblik på øjeblikkeligt salg, fastsætter medlemsstaterne de nærmere regler for angivelse af de i artikel 3 og artikel 4, stk. 2, omhandlede oplysninger.

Medlemsstaterne kan bestemme, at disse oplysninger eller nogle af dem ikke gøres obligatoriske, når blot oplysningen til køber tilgodeses.

Artikel 15

Dette direktiv berører ikke bestemmelser i de nationale retsfor skrifter, som, hvor der ikke findes fællesskabsbestemmelser, opstiller mindre strenge regler for mærkning af bestemte levnedsmidler, der udbydes i fantasipakninger såsom figurer eller »souvenirartikler«.

Artikel 16

1. Medlemsstaterne sørger for at forbyde handel med levnedsmidler på deres område, hvis angivelserne efter artikel 3 og artikel 4, stk. 2, ikke er anført på et for forbrugeren let forståeligt sprog, medmindre forbrugeroplysningen for så vidt angår en eller flere angivelser faktisk sikres ved andre foranstaltninger, som fastlægges efter proceduren i artikel 20.

2. Den medlemsstat, hvor varen afsættes, kan under overholdelse af traktaten på sit område kræve, at disse angivelser som minimum figurerer på et eller flere af de officielle EF-sprog efter statens eget valg.

3. Stk. 1 og 2 er ikke til hinder for, at angivelserne kan anføres på flere sprog.

Artikel 17

For så vidt angår reglerne for, hvorledes de i artikel 3 og artikel 4, stk. 2, foreskrevne oplysninger skal gives, undlader medlemsstaterne at fastsætte bestemmelser, der er mere detaljerede end dem, der er anført i artikel 3-13.

Artikel 18

1. Medlemsstaterne kan ikke ved anvendelse af ikke-harmoniserede nationale bestemmelser, som opstiller regler for mærkning af og præsentationsmåde for bestemte levnedsmidler eller levnedsmidler i almindelighed, forbyde handel med levnedsmidler, som er i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i dette direktiv.

79/112/EØF

89/395/EØF art. 1.22

89/395/EØF art. 1.23

97/4/EF art. 1.8

79/112/EØF

Artikel 12

Artikel 13

Artikel 13a

Artikel 14

Artikel 15

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på ikke-harmoniserede nationale bestemmelser, der er begrundet i hensyn til:

- beskyttelse af den offentlige sundhed,
- bekæmpelse af bedrageri, under forudsætning af at disse bestemmelser ikke vil kunne hæmme anvendelsen af de definitioner og regler, der er fastsat i dette direktiv,
- beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret samt angivelse af det sted, varen kommer fra, oprindelsesbetegnelse og bekæmpelse af illoyal konkurrence.

Artikel 19

Når der henvises til denne artikel, anvendes følgende procedure i de tilfælde, hvor en medlemsstat finder det nødvendigt at vedtage ny lovgivning.

Den underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om de påtænkte foranstaltninger, samtidig med at den anfører, hvilke motiver, der ligger til grund herfor. Kommissionen hører medlemsstaterne i Den stående Levnedsmiddelkomité, hvis Kommissionen finder en høring formålstjenlig, eller hvis en medlemsstat anmoder herom.

Medlemsstaten kan først træffe de påtænkte foranstaltninger tre måneder efter denne meddelelse, og forudsat at Kommissionen ikke har gjort indsigelse herimod.

I så tilfælde indleder Kommissionen, inden udløbet af ovennævnte frist, den i artikel 20 omhandlede procedure med henblik på at afgøre, hvorvidt de påtænkte foranstaltninger kan iværksættes, om fornødent med passende ændringer.

Artikel 20

1. Når der henvises til proceduren i stk. 2, indbringer formanden sagen for Den Stående Levnedsmiddelkomité, i det følgende benævnt »komitéen«, enten på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstats repræsentant.
2. Kommissionens repræsentant forelægger komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komitéen afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til det pågældende spørgsmåls hastende karakter. Den udtaler sig med det flertal, som er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemningen i komitéen tildeles de stemmer, der angives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

79/112/EØF

(tilpasset)

Artikel 16

89/395/EØF art. 1.24
(tilpasset)

Artikel 17

Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med komitéens udtalelse.

89/395/EØF art. 1.24

Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med komitéens udtalelse, eller hvis der ikke er afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet efter udløbet af en frist på tre måneder regnet fra forslaget forelægges for Rådet, ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

Artikel 21

79/112/EØF

Artikel 19

Når overgangsforanstaltninger viser sig nødvendige for at lette anvendelsen af dette direktiv, vedtages de efter proceduren i artikel 20.

Artikel 22

(tilpasset)

Artikel 20

Dette direktiv berører ikke de fællesskabsbestemmelser om bestemte levnedsmidlers mærkning og præsentationsmåde, som allerede var vedtaget den 22. december 1978.

Efter den procedure, der anvendes for hver enkelt af de pågældende bestemmelser, vedtages de ændringer, der er nødvendige for at tilpasse de førnævnte bestemmelser til de i dette direktiv fastsatte regler.

Artikel 23

Artikel 21

Dette direktiv gælder ikke for varer bestemt til udførsel fra Fællesskabet.

Artikel 24

(tilpasset)

Artikel 22

Det påhviler medlemsstaterne at meddele Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 25

Artikel 24

Dette direktiv gælder ligeledes for de franske oversøiske departementer.

Artikel 26

1. Direktiv 79/112/EØF som ændret ved de i bilag IV, del A anførte direktiver, ophæves, dog uden at medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til gennemførelsesfrister i bilag IV, del B, berøres heraf.

2. Henvvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvvisninger til nærværende direktiv og læses i henhold til den i bilag V anførte sammenligningstabel.

Artikel 27

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 28

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

Kategorier af ingredienser, for hvilke angivelse af kategorien kan erstatte angivelse af den specifikke betegnelse

<i>Betegnelse</i>	<i>Definition</i>
Raffinerede olier, bortset fra olivenolie	<p>»Olie«, suppleret med:</p> <ul style="list-style-type: none"> — enten benævnelsen »vegetabilsk« eller »animalsk« — eller angivelse af den specifikke vegetabiliske eller animalske oprindelse <p>Benævnelsen »hærdet« skal ledsage angivelsen af en hærdet olie</p>
Raffinerede fedtstoffer	<p>»Fedtstof«, suppleret med:</p> <ul style="list-style-type: none"> — enten benævnelsen »vegetabilsk« eller »animalsk« — eller angivelse af den specifikke vegetabiliske eller animalske oprindelse <p>Benævnelsen »hærdet« skal ledsage angivelsen af et hærdet fedtstof</p>
Blandinger af mel, der hidrører fra to eller flere kornsorter	»Mel«, fulgt af en opregning af de kornsorter, det hidrører fra, opstillet efter aftagende vægt
Uforarbejdet stivelse og stivelse, der er modificeret ved fysiske processer eller ved hjælp af enzymer	»Stivelse«
Enhver fiskeart, hvor fisken indgår som ingrediens i et andet levnedsmiddel, og med forbehold af at betegnelsen og præsentationsmåden for dette levnedsmiddel ikke henviser til en bestemt fiskeart	»Fisk«
Alle ostetyper, når osten eller osteblandingen indgår som ingrediens i et andet levnedsmiddel, og med forbehold af at betegnelsen og præsentationsmåden for dette levnedsmiddel ikke henviser til en bestemt type ost	»Ost«
Alle krydderier, som ikke overstiger 2 % af levnedsmidlets vægt	»Krydder(er)« eller »krydderiblanding«
Alle krydderurter eller dele af krydderurter, som ikke overstiger 2 % af levnedsmidlets vægt	»Krydderurt(er)« eller »blanding af krydderurter«
Alle former for gummiprodukter, der anvendes til fremstilling af gummibase til tyggegummi	»Gummibase«
Rasp af enhver oprindelse	»Rasp«
Alle kategorier af saccharose	»Sukker«
Vandfri dextrose eller dextrosemonohydrat	»Dextrose«
Glucosesirup og dehydreret glucosesirup	»Glucosesirup«

Alle mælkeproteiner (kasein, kaseinat og vallecproteiner) samt blandinger heraf »Mælkeproteiner«

Presset kakaosmør, expellerkakaosmør eller raffineret kakaosmør »Kakaosmør«

Alle kandiserede frugter, som ikke overstiger 10 % af levnedsmidlets vægt »Kandiserede frugter«

Alle grønsagsblandinger, som ikke overstiger 10 % af levnedsmidlets vægt »Grønsager«

Alle vinarter som defineret i Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 ⁽¹⁾ »Vin«

93/102/EF art. 1

⁽¹⁾ EFT L 84 af 27. 3. 1987, s. 1.

BILAG II

93/102/EF art. 2

Kategorier af tilsætningsstoffer til levnedsmidler, som skal angives ved deres kategorinavn, efterfulgt af deres specifikke betegnelse eller EF-nummer

Farvestof
Konserveringsmiddel
Antioxidant
Emulgator
Fortykkingsmiddel
Geleringsmiddel
Stabilisator
Smagsforstærker
Syre
Surhedsregulerende middel
Antiklumpningsmiddel
Modificeret stivelse ⁽¹⁾
Sødestof
Hævemiddel
Skumdæmpningsmiddel
Overfladebehandlingsmiddel
Smeltesalt ⁽²⁾
Melbehandlingsmiddel
Konsistensmiddel
Fugtighedsbevarende middel
Fyldemiddel
Drivgas

⁽¹⁾ Der kræves ikke angivelse af den specifikke betegnelse eller EF-nummer.
⁽²⁾ Udelukkende for smelteost og produkter fremstillet på basis heraf.

Betegnelse af aromaer i ingredienslisten

1. Aromaer betegnes ved enten »aroma(er)« eller ved en mere specifik definition eller en beskrivelse af aromaen.
2. Ordet »naturlig« eller andre ord med stort set samme betydning må kun anvendes for aromaer, såfremt den aromagivende bestanddel udelukkende indeholder aromastoffer som defineret i artikel 1, stk. 2, litra b), nr. i), i Rådets direktiv 88/388/EØF⁽¹⁾ om aromaer og/eller aromapræparater som defineret i artikel 1, stk. 2, litra c), i nævnte direktiv.
3. Hvis aromaens varebetegnelse indeholder en henvisning til de anvendte stoffers vegetabiliske eller animalske art eller oprindelse, må ordet »naturlig« eller andre ord med stort set samme betydning kun anvendes, såfremt den aromagivende bestanddel udelukkende eller næsten udelukkende er udskilt af det pågældende levnedsmiddel eller den pågældende aromakilde gennem egnede fysiske processer, enzymprocesser, mikrobiologiske processer, eller almindeligt anvendte tilberedningsprocesser for levnedsmidler.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 15. 7. 1988, s. 61.

BILAG IV

Del A

**Ophævet direktiv med efterfølgende ændringer
(jf. artikel 26)**

Rådets direktiv 79/112/EØF (EFT L 33 af 8. 2. 1979, s. 1)

Rådets direktiv 85/7/EØF (EFT L 2 af 3. 1. 1985, s. 22)

udelukkende artikel 1, nr. 9

Rådets direktiv 86/197/EØF (EFT L 144 af 29. 5. 1986, s. 38)

Rådets direktiv 89/395/EØF (EFT L 186 af 30. 6. 1989, s. 17)

Kommissionens direktiv 91/72/EØF (EFT L 42 af 15. 2. 1991, s. 27)

Kommissionens direktiv 93/102/EF (EFT L 291 af 25. 11. 1993, s. 14)

Kommissionens direktiv 95/42/EF (EFT L 182 af 2. 8. 1995, s. 20)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/4/EF (EFT L 43 af 14. 2. 1997, s. 21)

Del B

Frist for gennemførelse i national lovgivning
(jf. artikel 26)

Direktiv	Seneste gennemførelsesdato	Tilladelse til handel med varer, der er i overensstemmelse med nærværende direktiv	Forbud mod handel med varer, der ikke er i overensstemmelse med dette direktiv
79/112/EØF	30. december 1994	22. december 1980	22. december 1982
85/7/EØF			
86/197/EØF		1. maj 1988	1. maj 1989
89/395/EØF		20. december 1990	20. juni 1992
91/72/EØF		30. juni 1992	1. januar 1994
93/102/EF		1. januar 1995	30. juni 1996
95/42/EF			
97/4/EF		14. august 1998	14. februar 2000

BILAG V

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 79/112/EØF	Nærværende direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3, stk. 1, nr. 1	Artikel 3, stk. 1, nr. 1
Artikel 3, stk. 1, nr. 2	Artikel 3, stk. 1, nr. 2
Artikel 3, stk. 1, nr. 2a	Artikel 3, stk. 1, nr. 3
Artikel 3, stk. 1, nr. 3	Artikel 3, stk. 1, nr. 4
Artikel 3, stk. 1, nr. 4	Artikel 3, stk. 1, nr. 5
Artikel 3, stk. 1, nr. 5	Artikel 3, stk. 1, nr. 6
Artikel 3, stk. 1, nr. 6	Artikel 3, stk. 1, nr. 7
Artikel 3, stk. 1, nr. 7	Artikel 3, stk. 1, nr. 8
Artikel 3, stk. 1, nr. 8	Artikel 3, stk. 1, nr. 9
Artikel 3, stk. 1, nr. 9	Artikel 3, stk. 1, nr. 10
Artikel 3, stk. 2 og 3	Artikel 3, stk. 2 og 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6, stk. 1, 2 og 3	Artikel 6, stk. 1, 2 og 3
Artikel 6, stk. 4, litra a) og b)	Artikel 6, stk. 4, litra a) og b)
Artikel 6, stk. 4, litra c), nr. i)	Artikel 6, stk. 4, litra c), nr. i)
Artikel 6, stk. 4, litra c), nr. ii), første led	Artikel 6, stk. 4, litra c), nr. ii)
Artikel 6, stk. 4, litra c), nr. ii), andet led	Artikel 6, stk. 4, litra c), nr. iii)
Artikel 6, stk. 4, litra d)	Artikel 6, stk. 4, litra d)
Artikel 6, stk. 5, litra a)	Artikel 6, stk. 5
Artikel 6, stk. 5, litra b)	Artikel 6, stk. 6
Artikel 6, stk. 6	Artikel 6, stk. 7
Artikel 6, stk. 7, første afsnit	Artikel 6, stk. 8, første afsnit
Artikel 6, stk. 7, andet afsnit, første og andet led	Artikel 6, stk. 8, andet afsnit, litra a) og b)
Artikel 6, stk. 8	Artikel 6, stk. 9
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8, stk. 1 til 5	Artikel 8, stk. 1 til 5
Artikel 8, stk. 6	—
Artikel 8, stk. 7	Artikel 8, stk. 6
Artikel 9, stk. 1 til 4	Artikel 9, stk. 1 til 4
Artikel 9, stk. 5	—
Artikel 9, stk. 6	Artikel 9, stk. 5
Artikel 9a	Artikel 10
Artikel 10	Artikel 11
Artikel 10a	Artikel 12
Artikel 11, stk. 1 og 2	Artikel 13, stk. 1 og 2
Artikel 11, stk. 3, litra a)	Artikel 13, stk. 3
Artikel 11, stk. 3, litra b)	—
Artikel 11, stk. 4	Artikel 13, stk. 4

Direktiv 79/112/EØF	Nærværende direktiv
Artikel 11, stk. 5	—
Artikel 11, stk. 6	Artikel 13, stk. 5, første afsnit
Artikel 11, stk. 7	Artikel 13, stk. 5, andet afsnit
Artikel 12 og 13	Artikel 14 og 15
Artikel 13a	Artikel 16
Artikel 14 og 15	Artikel 17 og 18
Artikel 16, nr. 1	—
Artikel 16, nr. 2	Artikel 19
Artikel 17, første afsnit	Artikel 20, stk. 1
Artikel 17, første–femte afsnit	Artikel 20, stk. 2
Artikel 18	—
Artikel 19, 20 og 21	Artikel 21, 22 og 23
Artikel 22, stk. 1, 2 og 3	—
Artikel 22, stk. 4	Artikel 24
Artikel 23	—
Artikel 24	Artikel 25
Artikel 25	—
Artikel 26	—
—	Artikel 26
—	Artikel 27
—	Artikel 28
Bilag I	Bilag I
Bilag II	Bilag II
Bilag III	Bilag III
—	Bilag IV
—	Bilag V

ISSN 0254-1459

KOM(99) 113 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

10 06 05 03

Katalognummer : CB-CO-99-116-DA-C

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer
L-2985 Luxembourg